

Nr 888

Av herrar **Elmstedt** och **Larsson** i Borrby, *angående användningen av medel i prästlönefonden.*

(Lika lydande med motion nr 698 i Första kammaren)

Strukturrationaliseringen inom jord- och skogsbruket har under senare år fortgått i stark takt. Den ökade mekaniseringen kräver bättre arrondering av fastigheterna för att någorlunda lönsamhet skall vara möjlig att uppnå. För den enskilde brukaren kräver detta stora åtaganden både i fråga om arbete och kapital. Statliga kreditgarantier ställs till förfogande när det gäller förvärv av jordbruksfastigheter men icke vid förvärv av skogsfastigheter, vilket i hög grad minskar den enskildes konkurrensförmåga gentemot juridiska personer, bland vilka stiftsnämnderna på vissa håll spelar en betydande roll. I sammanhanget kan erinras om att pastorat och stiftsnämnder i lag av år 1942 ålägges att under vissa förutsättningar använda s. k. prästlönefonder till förvärv »av en eller flera, helst större och företrädesvis av skogsmark bestående, inom stiftet belägna egendomar» på grunder som vidare angives i kungörelsen. Av detta framgår att stiftsnämnderna ålägges att söka förvärva helst större, redan ur rationell synpunkt tilltalande fastigheter. Detta kan i dagens läge, med det behov av storleksrationalisering som finns, inte vara en acceptabel ordning. En ändring av gällande lagstiftning härvidlag ter sig starkt motiverad. Att en speciell kategori — och därtill en mycket köpstark sådan — med stöd av lag ålägges att så ensidigt inrikta sitt intresse på skogsfastigheter som objekt för placering av kapital kan icke vara av intresse för samhället. Det kan i sammanhanget påpekas att jordbruksministern i en interpellationsdebatt i november 1967 gav klart uttryck för samma mening. Överpriser förekommer som i sin tur verkar allmänt prishöjande och gör konkurrensförhållandet ännu mer snedvridet.

Det borde finnas åtskilliga andra områden där berörda fondmedel med fördel skulle kunna placeras i realvärden där kapitalet snabbt bleve bättre utnyttjat. I överbetalda skogsfastigheter torde en godtagbar förräntning låta vänta på sig.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om utredning och förslag till ändring av lagen den 15 maj 1942 angående användande av prästlönefond i vissa fall.

Stockholm i januari 1968

Claes Elmstedt (cp)

Einar Larsson (cp)
i Borrby